

AANVULLENDE GRONDEN VAN BEROEP i.z. zaak UTR 17/ 3816 VEROR V172

Aanvulling op de beroepsgronden van 14 september 2017

Stichting Behoud Lepelenburg en omgeving versus de burgemeester van Utrecht.
Zitting 7 september 2018.

Strijdigheid met de noodzakelijke onpartijdigheid en de noodzakelijke taakvervulling zonder vooringenomenheid

Tijdens Lepeltje Lepeltje editie 2016 vernam het bestuur van de stichting van een buurtbewoner het gerucht dat een vergunningverlener van de gemeente Utrecht eerder voor Lepeltje Lepeltje had gewerkt. Zegsman had dit gerucht zelf van horen zeggen. Toen hij daarover gevraagd werd kon hij zich niet anders meer herinneren dan dat hij dat in een straatgesprek had gehoord, en gesprek waarin dit gerucht als zorgelijk werd besproken. Het bestuur van de Stichting was zeer geïnteresseerd in het gerucht maar kon niet achterhalen op welke persoon het gerucht betrekking had.

Tijdens de voorzieningszitting 2018 werd – hoewel de uitspraak hem niet onder de aanwezige gemeentevertegenwoordigers vermeldt – ook gesproken door de gemeentefunctionaris T.B., waarvan het professionele profiel voor de stichting anders dan van de andere aanwezige gemeentevertegenwoordigers in het geheel niet duidelijk was. Besloten werd de heer B. ‘tegen het licht’ te houden. Al snel werd vastgesteld dat hij als vergunningverlener bij de gemeente Utrecht werkt, een verleden in de evenementenbranche heeft met daarbij een uitgebreid netwerk in die branche en hij tenslotte een al jaren bestaande relatie heeft met het conglomeraat van bedrijven waartoe Lepeltje Lepeltje behoort.

De heer B. heeft volgens bericht van de Kamer van Koophandel met ingang van 26 oktober 2012 de eenmanszaak Claud Productions in het Handelsregister ingeschreven. (KvK-nummer 61378968.) Uitschrijving vond plaats met ingang van 8 februari 2017.

Op 4 augustus 2014 heeft hij samen met zijn echtgenote/partner de v.o.f. Claud Productions (met de handelsnaam Treevent, KvK-nummer 61806285) opgericht. Het bedrijf werkt facilitair voor de evenementenbranche en heeft Lepeltje Lepeltje en een aantal van Lepeltjes zusterbedrijven als klant. **(Producties 18 en 19).**

De heer B. heeft zijn inschrijving als vennoot onderbroken voor de periode 1 januari 2017 tot 1 oktober 2017. Dat laat onverlet dat de heer B. in die periode in elk geval op grond van de relatie met zijn echtgenote (vennoot bij Treevent/Claud Productions) als belanghebbend kan worden aangemerkt. Zijn relatie met Lepeltje Lepeltje en wat daarbij hoort ¹ was in diezelfde periode nog behoorlijk ‘warm’, slechts in formele zin tijdelijk voorbij.

In het kader van de uitoefening van zijn gemeentelijke functie dient de heer B. de vergunninghouder die een private klant van zijn bedrijf Treevent is, binnen de vergunningskaders te houden. Hier is sprake van botsende belangen.

Zich presenterend als VTH-medewerker heeft de heer B. op Hieronymusplantsoen 10 en Maliebaan 3 locaties ingericht voor het meten van het evenementengeluid van Lepeltje Lepeltje 2017, wat op grond van de vergunningbepalingen de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder was. **(Producties 20 en 21.)**

Vanuit zijn gemeentelijke functie verleende de heer B. aan vergunninghouder diensten terwijl hij ook in een andere betrekking tot de vergunninghouder stond.

¹ Het bedrijvenconglomeraat waartoe Lepeltje Lepeltje behoort organiseert in Utrecht meerdere verschillende evenementen.

Gelet op de maatschappelijk gewenste scheiding van functies, hoedanigheden en belangen is dat zeer ongewenst. (Vgl. De Gedragscode Integriteit Rijk. Staatscourant 2015 Jaargang 2015 Nr. 33770 van 12 oktober 2015, de VNG-brief van 19 januari 2009 aan college en gemeenteraad, de brief van de staatsecretaris BIZA van 3 mei 2010 ².)

Maar ook het formele recht verzet zich tegen de aangegeven combinatie van de hoedanigheden zoals we die bij de heer B. aantreffen. Artikel 2:4 Awb bepaalt:

1. Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.
2. Het bestuursorgaan waakt ertegen dat tot het bestuursorgaan behorende of daarvoor werkzame personen die een persoonlijk belang bij een besluit hebben, de besluitvorming beïnvloeden.

Met verwijzing naar dit Awb-artikel schreef Nicolaï: *“De eis van onpartijdig bestuur impliceert dat bij een bevoegdheidsuitoefening geen privé-belangen van bij de beslissing betrokken burgers, adviseurs of ambtenaren mogen worden betrokken. Ook in gevallen waarin geen privé-betrokkenheid (of de schijn daarvan) aantoonbaar is, komt aan het verbod van partijdig bestuur betekenis toe. Aangenomen moet immers worden dat aan de uitoefening van een bestuursbevoegdheid slechts personen mogen meewerken, die tot een onbevangen oordeel in staat kunnen worden geacht. Op het bevoegde bestuursorgaan rust de plicht om te onderzoeken of de bij de besluitvorming te betrekken personen voldoende objectief en onpartijdig zullen kunnen oordelen.”* ³

De heer B. is in de vergunningtekst weliswaar niet aangemerkt als vergunningverlener maar hij was deel van het team vergunningverleners en had zeer wel de mogelijkheid om informeel het vergunningverleningsproces te beïnvloeden. Het staat in elk geval vast dat hij aan gemeentezijde in enige mate betrokken was bij het evenement Lepeltje Lepeltje 2017 (**Productie 46**, zie de ondertekening daarvan).

De gemeentelijke manier van werken - de 'U-factor' - zoals die in de organisatie 'filosofie' van de gemeente Utrecht (*“Via B. Organisatiestrategie. Open. Wendbaar. Scherp. Betrouwbaar”*, blz. 19 ⁴) beoogt en stimuleert het meedenken met en betrokken zijn bij de workload van collega's. De belangrijkste kernelementen van U-factor zijn samenwerken, kennisdelen, onderlinge communicatie, netwerken (o.a. blz. 6, 19, 49).

Gezien de belangrijke plaats die vergunningverleners innemen bij de besluitvorming dient elke partijdigheid bij het voorbereiden van het besluit bij hen te ontbreken en dient ook elke schijn van partijdigheid te worden vermeden (Vgl. een andere Utrechtse zaak: ECLI:NL:RBUTR:1999:AA7717.)

Of B.s informele beïnvloedingsmogelijkheid van het proces van verlening van de onderhavige vergunning al dan niet benut is kan niet scherp worden nagegaan. Wat wel vaststaat, is dat de feitelijk bestaande belangenverstremgeling (- voor het begrip, zie onderzoek naar belangenverstremgeling ⁵) tot zorgelijk getinte geruchtvorming leidde.

De gemeente Utrecht heeft in de afgelopen ongeveer tien jaar (of mogelijk langer) beleidsmatig hoegenaamd niets ondernomen met betrekking tot het vraagstuk van integriteit.

Naast over de (passief) ontvangen vermoedens met betrekking tot integriteitsschendingen rapporteert B&W van Utrecht in de jaarstukken in het geheel niet over de toepassing binnen de gemeentelijke organisatie van het artikel 2:4 tweede lid Awb. De materie van dat artikel regardeert rechtstreeks het publieksvertrouwen in het gemeentebestuur.

² <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2015-33770.html>, <http://ibabsonline.eu/Agenda.aspx?site=utrecht&agendaId=712eff6d-bc00-448d-b5d0-544f53a3cdf3&FoundIDs=D3a640acc-b849-43f5-833f-12a2dc2414fd> en <https://api1.ibabs.eu/publicdownload.aspx?site=utrecht&id=000011104>

³ Bestuursrecht / P. Nicolaï [et al.]; met medew. van H. Troostwijk, W.G.A. Hazewindus. Amsterdam: Factotum 1997, 351-352.

⁴ <http://docplayer.nl/5226768-Via-b-organisatiestrategie-open-wendbaar-scherp-betrouwbaar-www-utrecht-nl.html>

⁵ Zie voor de begripsomschrijving blz. 13 van

https://www.ris.uu.nl/ws/files/18826352/Definitief_Eindrapport_Commissie_Integriteit_Gemeenteraad_Utrecht_Januari_2015_1.pdf, Het onderzoek doet m.b.t. de integriteitsproblematiek uitspraken die de gehele gemeentelijke organisatie aangaan.

De gemeente Utrecht zette een medewerker met een verleden in de evenementenbranche in een functieomgeving waarin hij zich wezenlijk anders dan eerder met zijn vroegere relaties moet verhouden en waarbij hij in aanraking komt met zijn private klanten en/of hun belangen. In deze omgeving was en is de mogelijk aanwezig van ongewenste, informele beïnvloeding van de vergunningverlening. De medewerker heeft zich openlijk geuit over zijn (private) ondernemersactiviteiten die op gespannen voet staan met zijn functie in gemeentedienst. Kennelijk vindt het bestuur (c.q. de mandataris-leidinggevende) deze combinatie van hoedanigheden van geen of van ondergeschikt belang. De feiten versterken het vertrouwensverval in het bestuur ⁶ en er is sprake van een strijdigheid met artikel 2:4 Awb.

Weigeringsgrond in verband met het bestemmingsplan

Uit de uitspraak van de Afdeling van 14 juni 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:1593) met betrekking tot een bestemmingsplan van de gemeente Echt-Susteren blijken de eisen die de Afdeling stelt aan de regeling van evenementen in een bestemmingsplan.

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen.

In dat verband zijn onder andere de eindtijden van evenementen en het opbouwen en afbreken van het evenement van belang in verband met de daarmee gemoeide geluiden. Het bestemmingsplan moet daarover regels bevatten. De opvatting dat begintijden en eindtijden in de evenementenvergunning als bedoeld in de APV zouden worden geregeld acht de Afdeling onvoldoende.

De Afdeling wees erop dat een evenementenvergunning als bedoeld in de APV vooral is ingegeven vanuit het oogpunt van handhaving van de openbare orde en geen toetsingskader vormt voor de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een evenement.

In zijn uitspraak van 29 februari 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BV7286) met betrekking tot het attractiepark Walibi, had de Afdeling al een soortgelijke overweging gedaan, daarbij verwijzend naar drie uitspraken uit 2011.

De Afdeling had daaraan toegevoegd dat, anders dan bij toepassing van de Wet milieubeheer (nu: Wabo) bij de vaststelling van een bestemmingsplan een beoordeling nodig is op basis van de maximale mogelijkheden die het plan biedt. Dat is onder meer van betekenis voor wat betreft het aantal, de aard en de omvang van de evenementen. Zonder een beperking in de planregels wat betreft het aantal, de aard en de omvang van de evenementen is een dergelijke beoordeling van de maximale planologische mogelijkheden niet goed denkbaar, aldus de Afdeling.

De Afdeling is van oordeel dat niet alle gevolgen die ruimtelijk relevant zijn in de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning kunnen worden betrokken. De gevolgen van het houden van evenementen voor de belasting van de aan- en afvoerwegen kunnen wel in de ruimtelijke afweging, maar niet in de beoordeling van de aanvraag voor de omgevingsvergunning worden betrokken. Bij die afweging zijn het aantal evenementen per jaar, het aantal bezoekers en de te verwachten verkeersstromen niet zonder betekenis, aldus de Afdeling in zijn uitspraak.

De Afdeling heeft al geconcludeerd dat de omstandigheid dat evenementen kunnen worden gereguleerd in de APV geen reden vormt om een nadere regeling in het bestemmingsplan achterwege te laten.

Het standpunt van de Afdeling is in lijn met het Besluit ruimtelijke ordening dat in artikel 3.1.6 eerste lid sub a aangeeft dat een bestemmingsplan evenals een ontwerp daarvan vergezeld gaan van een toelichting, waarin een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen is neergelegd.

⁶ Zie: <http://ibabsonline.eu/Zoeken.aspx?site=utrecht&phrase=integriteit&azure=false&agendatypeid=-1> en <http://ibabsonline.eu/Zoeken.aspx?site=utrecht&phrase=integriteit&azure=true&agendatypeid=-1>

De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

De Afdeling herhaalt dus zijn jurisprudentie. Er blijkt een bestendige lijn: als de mogelijkheid tot het houden van evenementen in een bestemmingsplan bestaat, moeten regels over het soort evenementen, de te verwachten bezoekersaantallen, aanvangs- en sluitingstijden, geluidbelasting e.d. bij de voorbereiding van het bestemmingsplan worden onderzocht en voor zover nodig in de planregels worden gereguleerd. Verwijzing naar de APV is niet voldoende.

We richten nu de blik op de bestreden evenementenvergunning.

In artikel 14.1 van de bestemmingsplanregels is aangegeven dat de voor groen aangewezen gronden onder meer zijn bestemd voor evenementen. (**Productie 22.**)

De Toelichting zegt in paragraaf 6.8.4: *“Evenementen moeten op grond van recente jurisprudentie in een bestemmingsplan zijn toegestaan als er sprake is van grootschalige, periodieke meerdaagse evenementen op dezelfde locatie. In de binnenstad worden jaarlijks terugkerende evenementen georganiseerd zoals de Vrijmarkt, de Uitdagen of de Singelloop. Om die reden zijn binnen de bestemmingen “Groen” en “Verkeer - Verblijfsgebied” evenementen toegestaan. Evenementen zijn geregeld via het evenementenbeleid. Daarnaast is voor evenementen een 'vergunning openbare ruimte' nodig op grond van de APV (Algemene Plaatselijke Verordening) ⁷.”*

Meer is er niet over gezegd. Dit kan allerm minst worden aangemerkt als het afwegen van de betrokken belangen zoals de Afdeling aangeeft.

De burgemeester erkent op de hoogte te zijn van de jurisprudentie maar gaat eraan voorbij: *“In het vigerende bestemmingsplan voor de binnenstad zijn evenementen opgenomen als bestemming. Dit bestemmingsplan dateert uit 2010 en kent nog geen nadere voorschriften. Nu conform het bestemmingsplan evenementen in de binnenstad zijn toegestaan is er geen strijdigheid en komen wij niet toe aan een ruimtelijke afweging (in het kader van een omgevingsvergunning strijdig gebruik). De beoordeling van de borging van een goed woon- en leefklimaat vindt plaats op grond van de bepalingen in de APV, waarin het voorkomen of beperken van overlast en de bescherming van het milieu weigeringsgronden zijn voor de aanvraag van een evenementenvergunning.”* (Vergunning, blz. 4)

Ook het Voorontwerp van het bestemmingsplan schoot op het punt in kwestie tekort en stelde dat de exacte locatie van evenementen en festivals niet in het bestemmingsplan worden geregeld. Het Voorontwerp gaf er wel blijk van dat het inzicht bestond dat een initiatief voor elk evenement afzonderlijk getoetst moet worden aan de monumentale status van het park. (Zie de gemeentelijke reactie op inspreker 111 in de Nota van Inspraak bij het voorontwerp bestemmingsplan. **Productie 23.**) In het uiteindelijk vastgestelde bestemmingsplan liet de gemeenteraad het inzicht varen dat elk evenement afzonderlijk aan de monumentale status van het park getoetst behoort te worden. De vergunning is verleend op grondslag van uitsluitend artikel 5:31 APV. (Vergunning, blz. 11.) (**Productie 24.**)

De Stichting is van oordeel dat de gemeenteraad in zijn besluit om onder meer het “groen” als evenementenlocatie aan te wijzen de betrokken belangen niet heeft afgewogen en niet in redelijkheid tot zijn besluit is gekomen.

Bij het ontbreken van een goede regeling in het bestemmingsplan had de burgemeester de bestreden evenementenvergunning niet enkel op grondslag van de APV mogen verlenen. Een motivering naar de maatstaven van de hier besproken jurisprudentie (belangen, ruimtelijke afweging) was noodzakelijk.

⁷ http://www.ruimtelijkeplannen.nl/documents/NL.IMRO.03440000BPBINNENSTAD-t_NL.IMRO.03440000BPBINNENSTAD-.pdf en Planregels: http://www.ruimtelijkeplannen.nl/documents/NL.IMRO.03440000BPBINNENSTAD-/v_NL.IMRO.03440000BPBINNENSTAD-.pdf

Weigeringsgrond in verband met de (verkeers)veiligheid

Met betrekking tot de (verkeers)veiligheid van de logistiek van het evenement (in het bijzonder aangaande reguliere verkeersdeelnemers, schoolkinderen, buurtbewoners) zijn in de zienswijze de nodige op ervaring gebaseerde opmerkingen gemaakt.

In zijn bespreking van de zienswijze alsook in de vergunningvoorwaarden heeft de burgemeester de door de stichting gerapporteerde en verwachte onveiligheid ernstig miskend.

Zoals filmbeelden laten hebben VTH-medewerkers in 2016 ter plaatse ook waarnemingen gedaan waaraan de burgemeester geen consequenties verbond.

Ondanks de zienswijze en de ervaringen in 2016 bepalen de vergunningvoorwaarden 2017 (net als in 2016 – **Productie 25**) niet meer dan “2. *De voorgenomen activiteiten mogen geen gevaar opleveren voor omwonenden en/of het verkeer.*” (Blz. 13.)

Aan deze zeer algemeen geformuleerde vergunningvoorwaarde ligt geen onderzoek van enige betekenis ten grondslag met betrekking tot de logistiek die aanvrager voor het evenement nodig achtte. Het aanvraagformulier vraagt er niet naar (**Productie 26**). Het formulier mag dan wel naar een Nederlandse standaard volstrekt inadequate vraagstellingen hebben, dat ontslaat de burgemeester echter niet van de plicht voorafgaand aan de vergunningverlening een zorgvuldig voorbereidend onderzoek naar de logistiek (en andere aspecten van het evenement) te doen en op basis daarvan toereikende vergunningvoorwaarden te stellen en maatregelen te nemen. Naast het aanvraagformulier en aanvullend daarop hadden wél adequate vragen gesteld kunnen worden.

Het deskundigenrapport met betrekking tot de (verkeers-)veiligheid van de logistiek van Lepeltje Lepeltje (**Productie 27**) baseert zich onder meer op een inspectie van de locatie, op de verkeersfuncties die het Lepelenburg heeft en op filmbeelden van de logistiek bij de evenementedities 2016, 2017 en 2018 (**Productie 11**).

Om eigen indrukken van de gevaarzettende situaties in de logistiek van het evenement te kunnen opdoen is het onvermijdelijk de aangeduide filmbeelden te bekijken. In de bijlagen bij het deskundigenrapport zijn enkele voorbeelden van de gevaarzettende situaties aangegeven. Dit door vermelding van de vindplaatsen in de filmpjes, uitgedrukt in minuut en seconde.

De filmpjes staan op geheugenstick.

Het rapport concludeert dat bij de burgemeester en andere aan gemeentezijde betrokkenen, bij de vergunninghouder en bij de uitvoerenden in de logistiek, een elementair besef met betrekking tot veiligheid(risico's) ontbreekt.

Medewerkers en passanten in allerlei leeftijdsgroepen die zich op uiteenlopende wijzen langs en over de locatie verplaatsten zijn blootgesteld geweest aan veiligheidsrisico's, wat tot ernstig persoonlijk letsel en/of materiële schade had kunnen leiden. In de verleende vergunningen wordt nagenoeg geen doelmatige aandacht besteed aan de veiligheid van de logistieke werkzaamheden.

Tijdens de werkzaamheden bleek op de locatie geen sprake te zijn van actieve risicobeheersing. In strijd met de vergunningvoorwaarden werd er in significante mate geen doorrijdruimte voor hulpdiensten open gehouden.

De aanwezigheid in 2018 van te weinig, bovendien onvoldoende bekwaam handelende verkeersregelaars heeft het waargenomen beeld van de eerdere evenementedities niet wezenlijk verbeterd. Ook was er in 2018 niet significant meer aanwezigheid van medewerkers Toezicht en Handhaving van de gemeente.

De in zienswijzen naar voren gebrachte zorgen en waarschuwingen zijn zoals gezegd miskend.

Verwacht kan worden, aldus het deskundigenrapport, dat bij ongewijzigd beleid de veiligheidsrisico's rond het evenement Lepeltje Lepeltje niet zullen verminderen. Betwijfeld mag worden of het in alle

opzichten wel mogelijk is evenementen met een omvangrijke logistiek, zoals 'Lepeltje Lepeltje', op een verkeers- en veiligheidskundig aanvaardbare wijze op het Lepelenburg te laten plaatsvinden.

De grote beperkingen die het Lepelenburg en de open te houden doorrijdroute voor hulpdiensten aan de logistiek stelt, alsook de in 2016 al gebleken grote gevaarstelling, had de burgemeester moeten bewegen in een zorgvuldig genomen besluit de aangevraagde vergunning 2017 te weigeren; dit op grond van de APV artikel 1:8 sub a t/m d.

Met betrekking tot de in zienswijze aangebrachte ervaringen heeft geen zorgvuldig voorbereidend onderzoek (artikel 3:2 Awb) plaatsgevonden. Adequate vergunningvoorschriften bleven dan ook uit. Het bestuursbesluit is onzorgvuldig genomen.

Weigeringsgrond in verband met het belang van de bescherming van het milieu

In de zienswijzen 2016 en 2017 zijn ernstige bedenkingen met betrekking tot het evenement naar voren gebracht in verband met de aantasting van het openbaar groen/bomen, in het bijzonder de aantasting van de leefomstandigheden door bodemverdichting.

In 2016 is waargenomen dat het evenement 'met de voeten' in het water kwam te staan. Waar voorheen het regenwater snel kon wegtrekken gebeurde dat in 2016 niet. Met pompen werd het meeste water afgevoerd.

Wat toen werd ervaren had tot een verdenking van bodemverdichting moeten leiden.

In plaats van te onderzoeken en eventueel de oorzaak weg te nemen, is besloten om op 1 december 2016 zonder de vereiste vergunningen, dus met voorbijgaan aan de Monumentenwet (- het Lepelenburg maakt deel uit van het rijksmonument Zocherplantsoen -) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, op het laagste punt een zogenoemde straatkolk aan te brengen die rechtstreeks op de hoofdbuis van het drainagesysteem werd aangesloten (**Productie 9**).

Dat ondanks de aanwezigheid van een drainagesysteem en een straatkolk er welgeteld een maand later (1 januari 2017) weer sprake was van een grote plasvorming, het regenwater niet weg kon trekken had opnieuw de mogelijkheid van bodemverdichting onder ogen gezien moeten worden. Was dat vermoeden er wel geweest dan had er waarschijnlijk onderzoek naar de aanvaardbaarheid van (zware) evenementen op de locatie plaatsgevonden. Kennelijk ontbrak er voldoende inzicht met betrekking tot 'het groen'. (Zoals we verderop nog zullen bespreken is er een vermoeden van onvoldoende kennis bij VTH over dit terrein.)

Vakliteratuur waarschuwt voor bodemverdichting in de nabijheid van bomen door het berijden van de bodem met voertuigen, het plaatsen van zware lasten. Enkele publicaties waarschuwen zelfs voor de gewichtsdruk van mensenmenigten.

De in de literatuur vervatte inzichten hebben jaren geleden al hun weg gevonden naar de Beheervisie Singelgebied (**Productie 5**) waarin gewaarschuwd is voor voertuigen in het park (par. 5.2.3.) en de noodzakelijkheid is aangegeven van het vooraf plaatsen van afzettingen (par 7.1).

Het Handboek bomen openbare ruimte⁸ (**Productie 6**) is hierin veel specifiek: niet verplaatsbare hekken van een specifieke soort dienen vooraf om de kroonprojectie van bomen plus de zogenoemde druipzone van 1,5 meter (het belangrijkste foerageergebied van de bomen) te worden geplaatst. (Blz. 34, 45). Het Handboek vereist ook een 'Goedgekeurd werkplan'. (Blz. 33, 34) Beide ontbraken.

In het kader van evenementen is bij het ontbreken van beschermende maatregelen het park jarenlang met zware voertuigen bereden, hoewel het park een monumentstatus bezit en er het verbod geldt het parkmonument te beschadigen of (voor de vegetatie) op gevaarzettende wijze te gebruiken. In 2017 geregeld in de Monumentenwet artikel 11, eerste lid en tweede lid sub b⁹ -). (**Productie 28**.)

⁸ https://www.utrecht.nl/fileadmin/uploads/documenten/ondernemen/BlNG-Beheer_Inrichting_Gebruik/2018-07-handboek-bomen.pdf

⁹ Hoewel in deze zaak buiten de orde, de verplichte melding ex artikel 4.4 Erfgoedwet heeft in 2018 niet plaatsgevonden.

De Beheervisie Singelgebied (blz. 16), de boombeschermende maatregelen in het Handboek Bomen, de niet-bedwongen plasvorming op het Lepelenburg, de waarschuwingen in de zienswijzen van de stichting¹⁰, al deze elementen dat alles had aanleiding moeten geven om een gedegen voorbereidend onderzoek te doen (artikel 3.2. Awb) naar de gesteldheid van de bodem en de bestaan-/groeicondities van de bomen.

Daarvan is in het geheel geen sprake geweest. Iedere bedenking of suggestie over schade aan het park en de bestaanscondities van bomen werd zonder deugdelijke argumentatie terzijde geschoven (**Producties 2 en 25**), ook in het verweer bij de voorlopige voorzieningszaken.

Van het bestaan van onderzoeks- of bevindingenrapporten naar de gesteldheid van de bodem op het Lepelenburg is niets gebleken. (**Producties 29** - vraag 16 - en **30**.)

In de voorzieningszitting 2017 is van gemeentezijde (de heer H.) gesteld dat het parkpad zonder bezwaar met voertuigen bereden kan worden. (Volgens de filmbeelden waren de voertuigen alsook hun ladingen voor een niet gering deel van groot gewicht.) Dit zou mogelijk zijn omdat er een cunet¹¹ zou zijn aangebracht, waarover Stabilizer was gelegd, de padbovenlaag van het park.

Vanuit de achterban werd de stichting geattendeerd op een foto van het Lepelenburg die op de website van de leverancier van de Stabilizer¹² te vinden was. Dat gaf ons aanleiding de leverancier om informatie te vragen (**Productie 31**).

Uit de ontvangen informatie bleek dat er geen cunet is aangebracht. Bij de bomen (- op het Lepelenburg staan die langs ca. 60 % van het rondgaande parkpad) is alleen met lava (1-3 cm. dik) en stabilizer (5 cm.) gewerkt.

Voor wat betreft het overige parkpad werd onder het al aangegeven materiaal een fundering van menggranulaat (10-25 cm) aangebracht.

Een cunet van drainagezand met drain voor het afvoeren van hemelwater zou slechts zijn aangebracht indien er geen waterdoorlatende ondergrond aanwezig was. Om die reden is er op het Lepelenburg geen cunet aangebracht (**Productie 32**.)

De Stichting komt tot de conclusie dat de gemeentelijke mededeling ter zitting onjuist is geweest, dat van bescherming van het kroonprojectiegebied + 1,5 m. van de naast het pad staande bomen vrijwel geen sprake is en dat voor de bomen het gebruik van Stabilizer de bedreiging door het zeer zware evenement gerelateerde verkeer niet wegneemt.

Een op 9 juni 2017 gedateerd rapport van onderzoeksbureau Tauw geeft aan dat gelet op het belang van broedende vogels en vleermuizen het evenement toelaatbaar is. De groeiomstandigheden van de bomen en de bodem zijn door Tauw niet onderzocht. (**Productie 33**.)

Met betrekking tot de deskundigheid van VTH wat betreft bomen uitte de gemeenteraad in september 2016 twijfels. De wethouder kon die twijfels niet direct wegnemen en zei toe wat dat betreft alsnog helderheid te verschaffen. (**Productie 34**). Tot op heden heeft de wethouder zijn toezegging niet gestand gedaan waardoor de twijfel is blijven bestaan zoals uit de kring van raadsleden wordt vernomen. De mogelijkheid dat bij VTH het inzicht ontbreekt om een zorgvuldig voorbereidend onderzoek te entameren kan onder ogen worden gezien.

In het belang van de op beleidspapier en in regelgeving beschermde bomen had de burgemeester de vergunning - zoals aangevraagd – op grond van artikel 1:8 sub f APV moeten weigeren. De vergunning is bovendien verleend zonder inachtneming van de artikelen 3:2 en 3:4 Awb.

¹⁰ De stichting was ooit initiator van het gemeentelijk project waar de Beheervisie uit is voortgekomen.

¹¹ Een uitgegraven gedeelte in een niet draagkrachtige grondlaag. In deze uitgraving wordt een aardebaan aangelegd als dragend lichaam voor wegen, opstelreinen, nutsleidingen of kabels. In het cunet wordt veelal een zandlichaam aangebracht ten behoeve van de benodigde draagkracht van een fundering.

¹² <https://www.eco-dynamic.eu/>. N.B. De website toont afwisselend verschillende foto's, een zgn. slide-show, De foto van het Lepelenburg met de rood-wit gedekte muziekkoepeel komt op deze wijze ook voorbij.

Geluidsniveau vergund in strijd met de artikelen 3:2 en 3:4 Awb alsook met artikel 1:8 sub b en e APV; dit mede met gebruikmaking van ondeugdelijke lokale regelgeving

Ook over het geluid van het evenement Lepeltje Lepeltje bestaan in de omgeving van het Lepelenburg telkenjare klachten. Hoewel die klachten ook het A-spectrum betreffen overwegen de klachten met betrekking tot het C-spectrum (bassen). In dat verband wordt door klagers gewezen op het hoorbaar trillen van ruiten, objecten in vitrines en op tafeltjes en verder het resoneren van verwarmingsradiatoren. Daarnaast wordt er geklaagd over het voelbaar trillen van vloeren en andere woningdelen en de inwerking van het geluid op het lichaam, in het bijzonder de ingewanden en het hoofd. Verder wordt slaapverstoring (voor o.a. kinderen) gemeld, zoals ook blijkt uit de e-mail van 24 juni 2017 die een buurtbewoner aan de gemeente Utrecht richtte. Zie hierna.

In de zienswijze met betrekking tot de aanvraag voor de evenementenvergunning Lepeltje Lepeltje 2017 heeft de stichting aangegeven: *“Uitgaande van de ervaringsgegevens van verleden jaar moet gerekend worden op overlastgevend geluid dat onnodig ver buiten het Lepelenburg draagt. Dit is niet aanvaardbaar vanwege het woongenot.”* (**Productie 13**, blz. 4.) In de daarop volgende passage is dat nader toegelicht.

De zienswijze is besproken in de vergunning.

In algemene zin zegt de burgemeester over de ondervonden geluidsoverlast: *“Helaas is enige overlast of hinder ten gevolge van een evenement voor omwonenden nooit helemaal te voorkomen. Ik ben echter van mening dat ook ter voorkoming van onaanvaardbare overlast en hinder voldoende voorschriften in de evenementenvergunning zijn opgenomen. Ik zal het een en ander onderstaand nader toelichten.”* (**Productie 2**, blz. 5.)

Op bladzijde 7 (punt 9) zet de burgemeester de vergunningsregels met betrekking tot geluid uiteen.

Op de passage over in 2016 ondervonden geluidsoverlast gaat hij geheel voorbij.

In de voorbereiding van de vergunningverlening is er van gemeentewege ook niet om nadere informatie verzocht met betrekking tot de gemelde, in 2016 ondervonden geluidsoverlast

Een voorbereidend onderzoek naar de betrokken belangen heeft niet plaatsgevonden, laat staan dat de belangen draagkrachtig zijn afgewogen.

In zijn beslissing op bezwaar zegt de burgemeester (over 2016 sprekend): *“Ik constateer ten aanzien hiervan dat de handhavers die ter plekke zijn langsgegaan geen overtredingen van de vergunningvoorschriften hebben geconstateerd en dat er vanuit de gemeente dit jaar geen klachten zijn geregistreerd over geluidsoverlast, noch in de vorm van meldingen, noch vanuit de gehanteerde applicatie.”*¹³

Op 24 juni 2017 richtte een buurtbewoner zich per e-mail tot VTH-VERG Evenementen. Mailschrijver motiveert zijn e-mail met *“Ik voel de behoefte om even contact te zoeken omdat ik ergens las dat er geen klachten waren / zijn nav festival Lepeltje Lepeltje”*. Vervolgens formuleert hij een uitgebreide klacht, vooral over het evenementengeluid van Lepeltje Lepeltje. Hij geeft ook aan dat zijn kinderen vanwege het evenementenlawaai uit logeren zijn gegaan en dat ook zijn burens ‘gevlucht’ zijn.

Verder geeft de mailschrijver aan dat de bewering dat er in 2016 geen klachten over het evenement in strijd met de waarheid was omdat hij in 2016 wel degelijk met een klacht contact met de gemeente heeft gezocht.

Deze mailbrief (van de vroege ochtend van de tweede evenementendag 2017) ziet terug op de eerste evenementendag en moet tevens als klacht gezien worden over het feit dat de klacht van een jaar eerder is genegeerd. De e-mail is ambtelijk afgedaan met *“Dit is een reactie, geen klacht/melding”*¹⁴. (**Productie 45**.)

Dat wat de burgemeester in het citaat aan het begin van deze alinea aangaf is zeker deels onjuist. Zoals de gemeente Utrecht omsprong met i.c. dit bericht over overlast en met klachten, is incorrect, strijdig met beginselen van behoorlijk bestuur.

¹³ Ongenummerde bladzijde 6.

¹⁴ Eerste regel na de horizontale zwarte lijn.

Vermeld kan nog worden dat velen, zonet de meesten in de buurt niet het besef hebben dat klachten in bestuurlijke zin feiten zijn die met het oog op zorgvuldige besluitvorming bij de behandeling van eventueel volgende evenementenaanvragen betrokken moeten worden.

Het gaat klagers er vooral om dat het geluidsniveau 'realtime' gematigd wordt. Aan een eventuele latere uitspraak van een klachtenfunctionaris dat men gelijk had, dat er teveel herrie was, heeft men niets. Het met terugwerkende kracht ongedaan maken van onduelbaar geluid, van stress, enz. is niet mogelijk.

In het weekend en in de avonduren bellen naar de gemeente kost erg veel tijd. Het begint ermee dat men het juiste telefoonnummer moet zien te vinden. Het eindigt meestal met de automatisch gesproken mededeling dat men na het weekend, tijdens kantooruren kan terugbellen. Er is de stichting geen geval bekend waarin bellen naar de gemeente leidde tot het met aanvaardbare snelheid merkbaar matigen van het geluid.

Naar wij horen zijn er maar weinigen in de buurt die 'verrijkt' met zulke ervaringen zijn de gemeente Utrecht over geluidsoverlast van evenementen bellen. Mensen klagen vooral tegen elkaar.

Op grond van artikel 4:1 eerste lid van de APV is het – behoudens ontheffing door het college - verboden toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten op een zodanige wijze dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt. Het college kan op grond van het derde artikellid terreinen of wateren aanwijzen, waar het verbod van het eerste artikellid niet van toepassing is op het in werking hebben van bepaalde in de aanwijzing aangewezen categorieën van toestellen of geluidsapparaten, voor zover wordt voldaan aan de door het college vast te stellen voorschriften ter voorkoming of beperking van (geluid)hinder.

In de vergunning heeft de burgemeester de vergunninghouder "toegestaan" (blz. 15) dat deze tijdens het evenement versterkt geluid ten gehore brengt van vrijdag 23 juni 2017 van 12:00 uur tot 23:00 uur, zaterdag 24 juni 2017 van 12:00 uur tot 23:00 uur en zondag 25 juni 2017 van 12:00 uur tot 22:00 uur. Op basis van artikel 3 lid 2 van de "Beleidsregel geluidsnormen bij buitenevenementen" gaat dat tot een volume van maximaal 80 dB(A) / 95 dB(C), gemeten aan de dichtstbijzijnde bewoonde gevel en op 100 meter vanaf de geluidsbron.

Noch in de Beleidsregel, noch in de vergunning is aangegeven hoe metingen precies moeten plaatsvinden en door wie (kwalificaties). Evenmin is bepaald hoe gehandeld moet worden in het geval van uiteenlopende meetuitslagen, waarbij er op tenminste één meetpunt sprake is van overschrijding. Ook het voorgeschreven 'Meetprotocol Utrecht 2001' (**Productie 15**), dat in weerwil van zijn titel nagenoeg niet over de wijze van meten handelt en bovendien inhoudelijk niet bij de Beleidsregel 2009 past en omgekeerd ¹⁵, geeft wat dat betreft geen aanwijzingen.

In feite zijn de praktische handelingen met betrekking tot het beheersen van het geluid nagenoeg niet gereguleerd. Het gebied in kwestie wordt in feite overgelaten aan de individuele inzichten en keuzen van de bij de geluidsbeheersing betrokkenen, welke inzichten en keuzen dan ook per functionaris en per moment anders uit kunnen vallen.

De lokale regelgeving rond de beheersing van het evenementengeluid is ontoereikend, tegenstrijdig en allerm minst deugdelijk vastgesteld.

Anders dan veel andere gemeenten doen maakt de gemeente Utrecht voor de regulering van het geluid in het kader van evenementen geen gebruik van de Nota "Evenementen met een luidruchtig karakter" van de Inspectie Milieuhygiëne – Limburg (Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer), maar gebruikte een gebrekkig, niet-onderbouwd advies van dB-Control, een bedrijf uit de evenementenbranche.

Voor de beoordeling van de mate van hinder steunt de Nota Limburg onder meer op de bekende ISO Recommendation 1996. De Nota Limburg gaat uit van bij een gevelwering van 25 dB(A) een maximale gevelbelasting van 75 dB(A) en een maximaal geluidsniveau in de woning van 50 dB(A). Een overschrijding van deze norm duidt de Nota als "onduldbaar".

¹⁵ Het Meetprotocol en de Beleidsregel passen overigens niet bij elkaar. Het Meetprotocol behandelt uitsluitend dB(A)'s en het meten van afzonderlijke geluidspieken, terwijl de Beleidsregel ook de d(B)C's aan de orde stelt en werkt met het gemiddelde geluidsniveau over een (overigens niet-verantwoorde) vastgestelde meettijd.

De Nota Limburg is van oordeel dat de binnenruimten van de in de omgeving liggende geluidsgevoelige objecten als uitgangspunt gekozen moeten worden, waaraan dan de normen worden getoetst. (Blz. 4)

d(B)-Control echter is van mening dat het geluid (naast een locatie in het park) aan de gevel gemeten moet worden. (Vervat in artikel 3, tweede lid van de Beleidsregel. Zie hierna.)

Waar het advies van dB-Control op gegrond is heeft dB-Control niet aangegeven, in zoverre dat op bladzijde 8 van dat advies - in een nogal begrensde context - wel het Nederlands meet- en rekenvoorschrift industrielawaai wel wordt genoemd maar verder geen rol speelt. Van een motivering van al wat dB-Control adviseert is geen sprake.

De gemeente Utrecht was bekend met de Nota Limburg (**Productie 35** onder ad a). De gemeente was en is weliswaar niet gehouden de Nota Limburg te volgen maar dan rust er op de gemeente wel de plicht deugdelijk te motiveren waarom het gebrekkige, niet-onderbouwde advies van dB-Control de basis zou moeten zijn voor het gemeentelijke beleid met betrekking tot het geluid van buitenevenementen. Zulke motivering ontbreekt geheel en al.

Het concept-collegebesluit met het daarin vervatte bestuursadvies dateert van 8 januari 2009. Het is na die datum niet meer gewijzigd. De collegeleden en hun directe adviseurs hebben het concept voor akkoord geparafeerd. (**Productie 36.**) De eerste paraaf dateerde al van 18 januari 2009, dat was drie dagen na de datering van het door de Wijkraad Binnenstad uitgebrachte advies. Zie hierna. Deze specifieke tijdsvolgordelijkheid maakt het zeer aannemelijk dat het advies van de Wijkraad slechts voor de spreekwoordelijke Bühne is aangevraagd.

Anders dan in de voorlopige voorzieningszaak 2018 door de gemeente is gesteld (ECLI:NL:RBMNE:2018:2845, overweging 11), is de Beleidsregel niet in samenspraak met de wijkraden (meervoud) vastgesteld. Met uitzondering van de Wijkraad Binnenstad hebben de wijkraden niet effectief kunnen adviseren. Het advies van de Wijkraad Binnenstad is een mosterd-na-de-maaltijd-advies gebleken. (**Productie 37.**)

Daags nadat het concept-collegebesluit was voltooid heeft de Wijkraad Binnenstad voor het eerst kunnen kennisnemen van de concept-beleidsregel.

De Wijkraad heeft in zijn (onder protest) versneld uitgebracht advies, gedateerd op 15 januari 2009, onder andere aangegeven;

- dat het rapport door “de evenementenmakers” zelf is opgesteld en dat de Wijkraad twijfelt aan de onafhankelijkheid ervan,
- dat het rapport vrijwel geen aandacht aan de bewoners besteedt,
- dat het rapport door over te stappen van de maximale norm naar de equivalente norm de facto bereikt wordt dat het geluid naar schatting met 10 decibel toeneemt,
- de beleidsregel in het geheel geen aandacht schenkt aan de duur van de evenementen,
- dat het belang van de handhaving wordt onderstreept maar dat er geen concrete uitspraken over de handhaving zelf worden gedaan
- dat er meer gelegenheid moet zijn voor het uitbrengen van een gedegen advies, op basis van goed gewogen argumenten, en
- dat ook andere wijkraden de mogelijkheid van advisering moeten hebben.

Hoewel het niet uitdrukkelijk wordt gezegd kan tussen de regels door een sterke afwijzing gelezen worden met betrekking tot de onzorgvuldige bestuurlijke route die het college volgde.

Het StAB-verslag van 21 maart 2014 (StAB-39419) (**Productie 38**) licht de wijze waarop de Nota Limburg de materie benadert als volgt toe:

“Na bestudering van de ISO R-1996 stel ik vast dat er in dit document geen duidelijke grens gegeven wordt wanneer sprake is van onduidelbare hinder bij een bepaald geluidsniveau. De ISO R-1996 geeft derhalve voor de voorliggende vragen geen basis voor het begrip 'onduldbaarheid'. Er zijn mij ook geen andere (wetenschappelijke) documenten bekend die op het begrip 'onduldbaarheid' ingaan.”
(blz. 12)

“Voor de mate van hinder wordt in de ISO R-1996 als uitgangspunt het overschrijden van het referentieniveau binnen de woning gehanteerd. Het referentieniveau binnen de woning zal overdag normaliter variëren tussen de 25 en 35 dB(A). Door het geluid van een evenement zal het geluidsniveau in de woning toenemen. Een hoger achtergrondgeluidsniveau in de woning leidt ertoe dat gesprekken met een hoger volume gevoerd moeten worden om verstaanbaar te blijven. Als de spreker goed verstaanbaar wil blijven zal het stemgeluidsniveau circa 10 dB(A) boven het achtergrondgeluid dienen te blijven. Het normale spreekgeluidsniveau bedraagt circa 50 dB(A). Als het achtergrondgeluid rond deze waarde ligt, is een spreekniveau van 60 dB(A) vereist om verstaanbaar te blijven. Dit betekent dat de spreker een tweemaal zo hard stemgeluidsniveau dient te produceren. Met de vuistregel kan geconcludeerd worden dat bij een achtergrondgeluidsniveau van 50 dB(A) ten gevolge van een evenement binnen in een ruimte, minder goede spraakverstaanbaarheid aan de orde is. Bij een achtergrondgeluidsniveau tussen de 50 - 60 dB(A) in de ruimte is de spraakverstaanbaarheid minimaal te noemen. Bij achtergrondgeluid van 60 dB(A) dient met een stemgeluidsniveau van 70 dB(A) gesproken te worden.” (Blz. 14-15)

Deze overwegingen wekken de vraag of de gemeente Utrecht, in verband met het evenementengeluid dat de woningen rondom en nabij het Lepelenburg binnendringt, wel de noodzakelijke kennis over relevante feiten en omstandigheden en over de af te wegen belangen heeft vergaard. Deze vraag moet ontkennend worden beantwoord. De verleende vergunning gaat in het geheel niet op het vraagstuk in. Ook de beslissing op bezwaar spreekt er niet over.

Een beoordelingsonderzoek van de relevante woningen met betrekking tot bouwaard, maatvoering van de vertrekken¹⁶, geluidlekken, geluidswerende eigenschappen, enz. dat een deel van de relevante feiten en omstandigheden had kunnen opleveren, heeft nooit plaatsgevonden en - zoals al betoogd – ook adviseur dB-Control heeft hier niet naar omgekeken.

Een dergelijk onderzoek was wel op zijn plaats geweest daar de APV in de toelichting bij artikel 4:1 aangeeft dat van geval tot geval nagegaan moet worden in welke situatie en gedurende welke tijden er sprake is van geluidhinder, en welke maatregelen kunnen worden genomen.

In zijn beslissing op bezwaar stelt de burgemeester eenvoudig dat voor een evenementenvergunning wordt getoetst aan de Beleidsregel geluidsnormen bij buitenevenementen. *“De daarin gehanteerde geluidsnormen zijn daarbij voor mij maatgevend”.* (**Productie 1**, zesde ongenummerde bladzijde.)

Bij het evenement 2017, dus na de vergunningverlening, zijn er geluidsmetingen verricht. Deze metingen waren erop gericht de vergunninghouder over ‘realtime’ materiaal te doen beschikken met behulp waarvan het geproduceerde geluid binnen de vergunde normen te houden.

De meetdata zijn na het evenement, conform de vergunningsbepalingen, door de vergunninghouder aan VTH overgedragen. Door middel van een WOB-verzoek heeft de stichting deze vervolgens in bezit gekregen.

In aansluiting op de aanlevering van meetdata heeft de gemeentelijk inspecteur K. een rapport opgesteld (**Productie 39**).

De deskundigenrapporten **Producties 40 en 41** becommentariëren het gemeentelijk rapport (en het gemeentelijk beleid m.b.t. evenementengeluid) uitvoerig. De inhoud hoeft hier niet herhaald te worden. Kortheidshalve kunnen de rapporten als hier herhaald en ingelast beschouwd worden.

Aanvullend kunnen toch nog enkele bijzonderheden, c.q. tekortkomingen worden opgemerkt. Er hebben geen metingen in de Ridderhofstad plaatsgevonden. De bedoelde metingen vonden plaats op de gevel van Lepelenburg 6 (**Productie 42**). De binnenmeting op Hieronymusplantsoen 10 vond plaats in de aan het balkon grenzende kamer die enigermate afgeschermd ligt door de vooruitspringende erker op nummer 11 (**Productie 43**).

¹⁶ De afmetingen van de vertrekken, waaronder de hoogten van de plafonds, zijn van invloed op de wijze waarop geluidsgolven zich gedragen.

Opgemerkt kan worden dat de woning Maliebaan 3 niet is geïsoleerd (rijksmonument uit 1863 met oude, nogal tochtige schuiframen). (**Productie 20.**) Voor Hieronymusplantsoen 10 geldt dat er oude ramen met dubbel glas aanwezig zijn. Het zijn geen schuiframen maar ramen met ventilatieroosters, min of meer in lijn met het Bouwbesluit.

Hoewel rondom het Lepelenburg oude bebouwing overweegt (zonder spouwmuren, vaak met enkel glas, in verschillende gevallen met een monumentenstatus), is niet nagegaan of de twee binnenmeetlocaties representatief zijn voor de oude bebouwing rondom het Lepelenburg. In elk geval behoren de binnenruimtes niet tot de dichtstbijzijnde woningen waarover de Beleidsregel spreekt. Met een maatstaf < 100 meter zou men moeten uitkomen bij vooral de Maliesingel aan de overzijde van het water, Lepelenburg 101, een aantal de woningen aan de Bruntenhof en het in de tweede helft van de jaren '80 (achter de oude gevel) opgerichte moderne appartementengebouw Lepelenburg. (Dat gebouw – waar een buitenmeting plaatsvond - wordt in het rapport van de gemeentelijke inspecteur foutief met 'Ridderhofstad' aangeduid.)

Tijdens de voorzieningszitting betreffende het evenement Lepeltje Lepeltje 2018 keek de gemeentelijk inspecteur K. terug op het nu aangevochten evenement uit 2017. De heer K. verklaarde dat het geluidsniveau in 2017 van de twee genoemde binnenmetingen onder het niveau van 50 dB(A) is gebleven.

Dit moet 'genuanceerd' worden.

Het al aangehaalde StAB-verslag 39419 geeft aan dat het referentieniveau *binnen* de woning overdag normaliter zal variëren tussen de 25 en 35 dB(A) en dat het geluidsniveau in de woning zal toenemen door het evenementengeluid ¹⁷.

De StAB is van oordeel dat bij een maximaal equivalent geluidsniveau van 95 d(B)C op de gevel – dit was het niveau dat voor Lepeltje Lepeltje was vergund - overeenkomt met een equivalent geluidsniveau van circa 81 dB(A) op de gevel. Hieruit volgt bij een gevelwering van 25 d(B)A een geluidsniveau in de woning van 56 dB(A) ¹⁸.

Het geluidsniveau van 56 d(B)A steekt ver uit boven de grens waarboven het geluid volgens de Nota Limburg als onduelbaar beschouwd moet worden. "*Bij een achtergrondgeluidsniveau tussen de 50 - 60 dB(A) in de ruimte is de spraakverstaanbaarheid minimaal te noemen.*" ¹⁹

Volgens de StAB zelf dient echter een gevelwering van 25 dB(A) van oude, bestaande woningen niet als vanzelfsprekend te worden aangenomen ²⁰. De StAB gaat uit van een gemiddelde gevelisolatie van niet 25 d(B)A maar van 20 à 25 d(B)A, waarbij men in het geval van oude, bestaande woningen vaak een gevelwering van 15 tot 20 d(B)A tegenkomt ²¹.

Dat het binnengeluidsniveau van het evenement onder de 50 d(B)A bleef, zoals de heer K. aangaf, is onaannemelijk. Op andere gronden kwam het deskundigenrapport Zorn tot dezelfde conclusie.

Uit het oordeel van de StAB dat een maximaal equivalent geluidsniveau van 95 dB(C) op de gevel overeenkomt met een binnengeluidsniveau van 56 d(B)A, moet worden geconcludeerd dat de normstelling in de (ongemotiveerde) Beleidsregel van 95 d(B)C steevast het vergunnen van een onduelbaar geluidsniveau tot gevolg heeft.

De Beleidsregel staat op gespannen voet met dat volgens de vaste jurisprudentie aanvaardbaar is en is vastgesteld met voorbijgaan aan regels van e hoorlijk bestuur.

De Stichting verzoekt de rechtbank om een oordeel hierover.

Bij het 'realtime' monitoren van het geluidsvolume zou geconcludeerd moeten zijn dat de meter op Hieronymusplantsoen 10 (die volgens mededeling van de heer K. in de voorzieningszitting 2018 nauwkeurig was gekalibreerd) toch verkeerd was afgesteld en/of niet naar behoren functioneerde. (**Productie 40**, blz. 6.)

¹⁷ StAB-verslag 39419, blz. 14.

¹⁸ StAB-verslag 39419, blz. 3.

¹⁹ StAB-verslag 39419, blz. 14-15

²⁰ ECLI:NL:RBNNE:2017:2250, overweging 6.2.

²¹ Idem.

VTH-medewerker T.B. heeft – zoals al gezegd - tot het einde van de middag van de tweede dag van het evenement driemaal opnieuw behandeld. Waarom deze interventies geen vermelding kregen in het rapport van inspecteur K. is een raadsel.

Als gevolg van de gang van zaken waren de verkregen meetdata onbetrouwbaar, niet geschikt om daaraan conclusies te verbinden. Afgezien daarvan is er twijfel of de locaties voor de binnenmetingen wel goed gekozen waren (**Productie 41**, blz. 24).

Bij al deze tekortkomingen maakte inspecteur K., in de voorzieningszitting 2018 over 2017 sprekend, toch gebruik van de onbetrouwbare, c.q. inadequate meetdata.

De geluidsmeters op Maliebaan 3 en Hieronymusplantsoen 10 waren zoals al gezegd geplaatst door de al genoemde gemeentelijke VTH-medewerker T.B. Afgaande op zijn curriculum vitae bezit hij daarvoor geen kwalificaties (**Productie 44**). Zoals hierboven al gezegd, B. plaatste zich in een situatie waarin zijn private belangen verstrikt werden met de uitoefening van de taak als gemeentefunctionaris.

De keuze van de locaties voor binnenmetingen is merkwaardig en ongemotiveerd. Er waren kennelijk problemen met de meetapparatuur op Hieronymusplantsoen 10. De uitslagen van de binnenmetingen waren opvallend laag en onaannemelijk. Met betrekking tot de inzet en het handelen van VTH-medewerker B. bestaan ernstige bedenkingen.

Dit geheel brengt de stichting ertoe de rechtbank te vragen de gemeentelijke informatie en standpunten met betrekking tot het gebleken evenementengeluid bij Lepeltje Lepeltje 2017, alsook de mededelingen van de vergunninghouder dienaangaande, niet terughoudend te toetsen maar in het geheel niet in de rechterlijke beoordeling te betrekken.

De vergunninghouder heeft voor zijn '*cultureel en culinair foodfestival*' (**Productie 26**, blz. 3) in de vergunningaanvraag geen specifiek geluidsvolume aangevraagd, maar hij kon op grond van de Beleidsregel en op grond van eerdere ervaring erop rekenen dat de burgemeester het maximale van de Beleidsregel zou toestaan. Ook kon op grond van ervaring verwacht worden dat het toezicht en de handhaving daaraan niet zou tornen.

Los van de overige bemerkingen heeft de burgemeester een te hoog geluidsniveau vergund daar het om een cultureel en culinair foodfestival ging, niet om een muziekfestival.

Het was de bedoeling om hier nog nader in te gaan op het toezicht en de handhaving. Met het oog daarop zijn er op 16 juli 2018 bij het college WOB-vragen ingediend. (**Productie 29**.)

In het tijdperk van digitale opslag van documenten en snelle digitale opzoekbaarheid geeft het college toch de voorkeur aan het gebruik van de in Utrecht bijna standaard-verdaging van de beslistermijn (**Productie 30**). Helaas zal het gevraagde materiaal waarschijnlijk pas na de rechtszitting beschikbaar komen.

De toegelaten maximale geluidsniveaus aan de gevel gemeentelijke beleidsregel zijn te hoog om binnen de door de APV in artikel 1:8 sub a en e algemeen geformuleerde normen te blijven (die in de rechtspraak verijnd zijn).

In de zaak Lepeltje Lepeltje 2017 ontbrak onderzoek nodig naar het heersende achtergrond- of referentie geluidniveau in de woningen in de avondperiode. Lettend op de beide ingebrachte deskundigenrapporten en in deze context aannemend dat de vergunning niet op andere gronden vernietigd wordt, zullen de te vergunnen geluidsniveaus van het evenement aanmerkelijk lager moeten worden gesteld, waarbij onder meer ook de afstand tussen d(B)C en d(B)A een herziening behoeft. In dat kader zullen aanvullende eisen gesteld moeten worden met betrekking tot maximale geluidsniveaus voor frequenties onder de ca 80 Hz, zoals onder meer is aangegeven in de NSG Richtlijn. (Zie ook **Productie 40**.)

Ook het deskundigenrapport **Productie 41** kwalificeert (zonder deze term te gebruiken) het vergunde geluidsniveau voor Lepeltje Lepeltje als ontoelaatbaar. Dit deskundigenrapport stelt – voor de Utrechtse context nieuw – gezondheidskundige gezichtspunten aan de orde. Behalve gehoorschade door geluid wordt ook de niet-auditieve schade van geluid besproken (verhoogde prikkelbaarheid,

lichamelijke reacties op geluid, hart- en vaatziekten, cognitieve stoornissen, slaapverstoring, verstoring van het dag-nachtritme, de kwetsbaarheid van kinderen). De aangeduide probleemgebieden zullen zich ongetwijfeld niet altijd en niet bij iedereen voordoen maar met het gehele complex had de burgemeester in zijn vergunningverlening rekening moeten houden.

De stichting verzoekt de rechtbank zich over de bestuurlijk-juridische aspecten van de analyses uit de beide deskundigenrapporten uit te spreken.

In de omstandigheid dat er in Utrecht ca. 750 evenementen per jaar plaatsvinden waarvan een belangrijk deel de muziekgeluidssterkten vergund krijgt die ook Lepeltje Lepeltje vergund kreeg, had het college van B&W op grond van de Wet publiek gezondheid, artikel 2 sub c, zich minstens moeten laten adviseren over de impact van het evenementenmuziekgeluid op de gezondheid.

Over de overlast en onaanvaardbaarheid van het vergunde en geproduceerde evenementenlawaai zijn Immers veel perspublicaties verschenen en ook veel medische publicaties gaan erop in. Het college had kunnen weten dat het evenementenlawaai vanuit gezondheidskundig gezichtspunt een probleemgebied is.

De Memorie van Toelichting stelt nadrukkelijk dat het college hierin een actieve rol moet pakken. Het in artikel 2 aangegevene wordt als een uit te voeren werkzaamheid van het college aangegeven (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-31316-3.html>).

Het college is met betrekking tot deze wettelijke taak inactief gebleven en daardoor is met betrekking tot de verlening van de bestreden vergunning gehandeld in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het overwegend buiten beschouwing laten van de gezondheidskundige aspecten van de evenementen, c.q. het evenementengeluid (muziek en geluid van andere aard), is een miskenning van deze aspecten. Dit nalaten verdraagt zich niet met de artikelen 3:2 en 3:4 van de Awb en 1:8 sub e. APV.

23 augustus 2018

JV